

סיף אלדין אל'זועבי - חבר הכנסת הערבי של המערך - דחה ההצעה

ח "ב סיף אלדין אל'זועבי לא האמין למשמע אונזין. השליח המיוחד שהתייצב לפניו בחשאי, וביקש להידבר עימו בארבע עיניים, הציג את עצמו כשליחו האישי של שרת'החוף משה דיין. הוא הביא עימו, בשם דיין, הצעה שהיא מסוג ההצעות שאייאספר לסרב להן.

משה דיין הציג, באמצעות השליח המיוחד, לסיף אלדין אל'זועבי, מי שהיה בעבר במשך שנים רבות ראש-עיריית נצרת, שהיה חבר-הכנסת מיום הקמתה (להוציא כנסת אחת), ושהתפקיד הרם ביותר שבו כיהן עד כה במדינה היה תפקיד סגן-יושב-ראש הכנסת, לכהן כסגנו ב-מישרד'החוף בממשלת הליכוד.

זועבי נדהם מעצם ההצעה המפתיעה שהוצעה לו. היתה זה אך טבעי שיבקש שהות להרהר בה קודם שישב עליה. אולם תחת זאת השיב זועבי לשליח, ללא היסוס: "אני שייך לתנועת העבודה. אני יכול לקבל את ההצעה."

שליחו של משה דיין ניסה לדבר על ליבו של זועבי ולהפציר בו שלא ישיב מייד, שישתת את תשובתו עד שתהיה זיגוע לידי החלטה ברורה. סוף-סוף, מדר בר התפקיד העשירי להיות גולה-הכותרת של פעילותו הציבורית. אולם זועבי עמד בשלו. לגביו לא היה מקנם להיראה או להיסוס. לאור קשריו ההדוקים הממדי שכים עם מיפלגת העבודה, אין הוא יכול לקבל את ההצעה. הוא חייב לדחותה על הסף, אמר.

בשיחה עם כתב העולם הזה אישר זועבי השבוע כי אומנם הופנתה אליו הצעה כזאת, אולם ניסה להפחית מערכה.

"כן" אמר סיף אלדין, "היו דיבורים. זרקו לי את המילה. אבל זה לא היה רציני. אני קיבלתי את זה בצחוק. אילו היו מציינים עים לי הצעה רצינית גם כן הייתי מתנגד. אמרו לי: אתה סיעה עצמאית - דיין סיעה עצמאית. אז למה לא תלכו יחד? זה לא רציני."

אל'זועבי סרב לזחות את האיש שהיפ' גה אליו את ההצעה. הוא הכחיש כי מדובר במרדכי אלון, ראש עיריית נצרת עילית. גם מרדכי אלון עצמו דחה את הרעיון כאילו היה הוא השליח של דיין. "אין לי שום קשר עם חוג אנשים זה", אמר.

"נדוניה שלילית"

מחפשת שותף

כ אשר עזב השליח המיוחד של דיין את זועבי לא נותר עוד מקום לספק: סיף אלדין אל'זועבי דחה את ההצעה הנדויה על הסף. בין השליח לבין הח"כ הערבי של מיפלגת העבודה הוסכם לשמור

מבוקש!

את הצעד שממשלת המערך התנגדה לו שנים רבות בלחץ רב, ותחזיר את עקורי בירעם ואיקרית לכפרהם החרבים.

לצורך זה עשויה ממשלת הליכוד לנקוט עוד כמה צעדי-ראווה הפגנתיים כמו, למי של, שיחרורו של הארכיבישוף קאפוצי ממאסר. ולצורך זה ככל הנראה יבקש דיין למנות את זועבי כסגנו במשרד'החוף.

אבל לדין היו ודאי גם שיקולים אישיים רבי-מישקל בהפניית הצעתו לזועבי. נטי שחו של דיין את מיפלגת העבודה, הצי טרפותו לממשלת הליכוד, התקבלו בבני קורת קשה ומרה ותוך מחאות, בתוגים רחבים של הציבור הישראלי. לא רק המישפחות השכלות של מילחמת יום הכיפורים זעמו על כך. בכל השכבות, בכל התוגים ובכל המיפלגות היו שראו במינוי זה משום שערורייה ציבורית וסטיית רת'לחו למקורטה הישראלית.

גם בתנועת החרות התקבלה החלטתו זו של בגין במורת-רוח רבה, למרות שהמתנגדים לא העזו להפגין את דיעור תיהם בפומבי. בגין עצמו לא שבע הרבה נחת מן הביקורות הרבות על צעדו.

דיין יודע שהוא בבחינת "נדוניה שליית" בממשלת בגין. כדי להמתיק את הגלולה ולשאת חן בעיני שותפיו החדשים, הוא עמל וחותר למצוא צידוקים נוספים להצטרפותו לממשלה. סוף-סוף, הרי היה זה בגין שגאל אותו ממדבר השיכחה והורידו מעמוד-הקלון של מחדל מילחמת יום-הכיפורים.

מה רצה

דיין להשיג?

א ידו היה דיין מצליח בתרגיל שלו, שנועד "לגנוב" את זועבי ממיסלגת העבודה, אין ספק שהיה בכך הישג ניכר:

- קודם-כל היתה זו תוספת של קול לממשלת הליכוד בכנסת. זהו, אומנם, תוספת קטנה, אך היא חיונית בייחוד בשעה שד"ש טרם החליטה על הצטרפותה לממשלה, וכאשר תמיכתה של אגודת ישראל בממשלה עלולה להתערער בשל עמדתו של שריהפנים במילחמת השבת בבני-ברק.

- הצבת ח"כ ערבי בתפקיד-יוקרה חשוב כזה בממשלה לאומנית יהודית, היתה תורמת להקחיית תודמתה השלילית של הממשלה בעיני העולם הרחב.

- הממשלה היתה יכולה לנצל את שמו של זועבי, ואת המוניטין שלו בקרב ערביי ישראל וערביי השטחים, להגברת התמיכה בממשלת הליכוד.

- מינויו של זועבי הוסיף מאפשר לנצל את קשריו הענפים עם מדינאים ואנשי שם, אשר במשך שנים התארחו בביתו

סגן-שר-חוף ערבי

בנצרת (על-פי בקשת מישרד'החוף, הסי תדרות יגורמים ממלכתיים אחרים.)

נכון שאם ח"כ זועבי היה מתפתה ובוחר בהדרת-המלכות כדי להיקרא סגן-שר, היו ניצבות לפניו בעיות וסתירות חמורות. כיצד היה יכול לפעול ולהסביר בשם מדיניותה הלאומנית של ממשלת-הליכוד? מה היה צמור לבוחרי הערבים? הרי היה מצטייר ברחוב הערבי כסופר-קווילינג, שמכר את עצמו תמורת כבוד משוקק.

קשה להניח שמשוה דיין ביקש לצרף את זועבי לממשלת-הליכוד כדי שישפיע מתורתו וממחשבתו המדינית על ממשלה זו. דיין היה גם חייב לדעת שאם יקבל זועבי את הצעתו, הוא יוחרם לינודה כמעט על-ידי כל ערבי בארץ ובמדינות השכנות. למרות זאת, לא היסס להביא את ההצעה הפניו.

ואולי הוא הגה את הרעיון כדי לצאת מבדידותו בסיעת-היחיד שלו (שח"כ עקי-בא נוף הציע לכנותה בשם "סיעת רחב"), וכדי שלא יהיה יחיד ובודד בכנסת הנור כחית בתופעת תבגידה הפוליטית.

את דבר ההצעה ואת השליחות בסוד. ואומנם, עד עתה, כשבועיים אחרי הפגישה בניניהם, היא נותרה כאחד הסודות השמור רים ביותר של ממשלת הליכוד.

עצם הרעיון למנות סגן שר-ערבי ל-מישרד'החוף, כשלעצמו, הוא חיובי ביותר. הרעיון הרעלה בעבר פעמים אין-ספור במאמריו ובנאומו בכנסת של אורי אבי גרי. אלא שהניסיון למנות ערבי למישרה זו, באמצעות הדחה למעשה-כללת-היום, סטול מעיקרו, מה-גם שהכוונה מאחרי ההצעה שהופנתה על-ידי דיין לזועבי שקופה ביותר: מינויו נועד להיות עלה התאנה למדיניות הסיפוח וההתנחלות של הליכוד.

על-מנת למתן ולרכך את התדמית הגיי צית שנוצרה לממשלת בגין בעיני העולם, זוקקה ממשלה זו לשורה של מחוות שר יעוררו רושם בעיני דעת-הקהל העולמית ויצגינה כממשלה שקולה ושותרת-שלוים. לצורך זה גוייס אבא אבן כפח-להיט כיר, נשלח בשליחות-הסברה בינלאומית מטעם ממשלת הליכוד. לצורך זה, לא מן הנמנע שיוקא ממשלת הליכוד תעשה